

Skipperens Erindringsværksted

Skipperens Erindringsværksted
Gundorflund 32
9000 Aalborg

Bladudvalg: Morten Hansen
Inger Tvorup
Birgit Baltser

Bestyrelse:

Formand: Ole Andersen
Næstformand: Villy Borregaard
Sekretær / Kasserer Inger Tvorup
Bestyrelsesmedlem Ole Jensen
Faglig konsulent: Kjeld Djernø

Suppleant: Ole K. Kristensen
Suppleant: Kirsten Poulsen

Alm.medlemsmøder: Fredage i ulige uger fra kl. 10 til 12
i Altanstuen i Aktivitetscentret,
Gundorfslund 32. 9000 Aalborg.

Kontakt-adresse: Ole Andersen tlf. 21377749
vinavler@gmail.com

CVR nr : 43033727

Bodils barndomserindringer fra Mølleparkvej i 50`erne

Jeg er vokset op på Mølleparkvej 3 i en 2-værelses lejlighed på 1. sal med skrå vægge. Opvarmningen var en kakkelovn i hjørnet af stuen samt et oliefyr i køkkenet. Toilettet var i kælderen.

Bad foregik på køkkengulvet i en balje, på Badeanstalten i Løkkegade, i vaskekælderen eller et udendørs bad i kolonihaven.

Jeg blev gift i 1963 fra Mølleparkvej, men allerede til jul var mine forældre og lillebror flyttet til Vingårdsgade i forbindelse med sygehusets udvidelse mod syd.

Hele Mølleparkvej fra Hobrovej til Fr. Obels vej blev eksproprieret. Den daværende Sofiendalsvej blev senere omdøbt til den Mølleparkvej, vi har i dag.

Fru Nielsen, som ejede huset, boede i stuen. Hun havde indgang fra forsiden af huset. Vi havde fra bagsiden.

Hele haven var hendes. Hun havde ofte migræne, så der blev lavet en ekstra portion mad til hende i små gryder, som hun kunne varme, når hun fik det lidt bedre.

Når vi fik suppe, var det i en stor gryde, så fru Nielsen og min moster kunne få en gryde fuld af suppe med hjemmelavede kød- og melboller.

I nr. 1 på hjørnet af Hobrovej og Mølleparkvej boede én af mine klassekammerater, Per Olesen. Vi havde fælles skorsten med ham, så når vi var i tvivl om hjemmearbejde i skolen, talte vi sammen igennem kakkelovnene.

Per havde en lillebror, Finn. Han lavede underholdning i baggården. Min mor spurgte ham engang, hvad han ville lave, når han blev voksen.

Svaret var præst eller cirkusdirektør. Ønsket blev opfyldt.

Jeg hørte, at han på et tidspunkt var borgmester i Hjørring. Han havde det nok i generne. Hans fætter var Thøger Olesen, der startede Vise Vers Huset i Tivoli og senere Hjørringrevyen.

I nr. 7 boede Mimmi og Leo Røjkjær og også deres farfar. Han havde et stort drivhus fyldt med meget store kaktusser. Jeg syntes, det var både spændende og uhyggeligt at gå tur med ham mellem de store planter.

I nr. 9 boede Jette og Hanne Christensen. Jeg gik i klasse med Jette. Vi var skoleveninder, og Hanne legede sammen med min bror.

Deres farfar var inspektør på Hobrovejens Skole.

Han boede i det sidste hus på Mølleparkvej før Zoo.

Hos Hanne og Jette måtte vi gerne lege i haven.

De havde deres eget værelse, centralvarme i huset og badeværelse med toilet. De havde en schæferhund, Tex, som Jette og jeg somme tider luftede i Mølleparken.

I nr. 11 boede Bjarne Brixter, hans mor og hendes mand samt gamle fru Pedersen i stuen. På første sal boede Bjarnes mormor, fru Vadmann og hendes mand. Hun var vores syerske. Jeg arvede kjoler og andet tøj fra mine rødhårede kusiner.

De passede ikke altid i farve og størrelse, men fru Vadmann kunne altid få det til at se fint ud.

Mor købte stof hos Staun på Nytorv. Hendes fætter arbejdede der. Når der skulle være udsalg, fik min mor besked, og så var hun der først og valgte det ud, hun kunne bruge. Min mor syede hatte i hånden til private og til "Gipsy hatte".

I nr. 13 boede en dreng, Bjarke. Ham legede min bror med også Gunnar i nr. 19. Han boede på 1. sal.

I stuen boede familien Lynnerup. Faderen havde et cykelværksted først på Ørstedsvej. Der var to piger, Inger og Tove. Ved siden af boede familien Smidt. Jeg husker svagt en stor pige.

Længere oppe boede "Store Bodil". Hende gik jeg i klasse med. Over for os i nr. 3 var lægeboligerne, lejlighederne og værelser samt overlægeboligen, et hus med have på hjørnet. Der var et muret hegn samt en bygning på hjørnet, "Paddehatten".

Jeg mener overlæge Søgaard havde to børn, Ib og Lotte. Somme tider fik vi saftvand og kiks med smør af fru Søgaard, og så skulle vi være stille, "Far skal sove". Ib har jeg tænkt på næsten hver dag, siden jeg var 8 – 9 år. Jeg havde fået en flot ny bold. Ib og Bjarne tog den fra mig og spillede med den ude på gade.

Jeg hylede. Pludselig kom min mor til syne. Drengene sparkede bolden op ad vejen. Jeg efter dem uden at se mig for, og kolliderede med en mand på en cykel. Jeg fik et stort hul i panden. Mor så det, men hun turde ikke sige noget, fordi hun troede, at jeg undgik af mig selv.

Ib gik ind og fortalte sin far, hvad der var sket, så jeg ikke skulle på Kommunehospitalet, som jo ellers skulle tage sig af patienterne fra Aalborg Kommune. Søgaard syede mig med 6 sting uden bedøvelse. Siden har jeg, når jeg skal have creme i ansigtet – panden, kunnet mærke nogle ujævnheder i kraniet.

Ved siden af lægeboligen op mod arbejdsanstalten var der et stort buskads, som vi brugte til mange forskellige lege.

I skolen havde jeg Lærer Oskar Schrøder Thomsen til engelsk. Engang var vi blevet straffet med en ekstra stil på grund af uro = larm i klassen. Vi syntes, det var uretfærdigt. En af drengene tegnede inden læreren kom til time, en karikaturtegning af på tavlen. En løbende ost. Hans initialer sagde "ost", så derfor.

Schrøder kom ind- så tegningen – iagttog den nøje – viskede den ud, stod bag katederet, kiggede strengt alvorligt på os alle og sagde: en times eftersidning i dag fra kl. 15.

Vi havde fri kl. 14, og mange af drengene havde småjobs efter skoletid. I frikvarteret blev vi alle enige om, at vi ikke kom til ekstratimen:

Kun 1 ville komme. Hun fik 2 bodyguards, så ingen kom. Næste dag sagde Schrøder, at der vist var noget, vi havde glemt. Men da det tydede på et godt sammenhold i klassen, ville han slå en streg over et. Vi opførte os ordentligt efterfølgende.

Vi var 3-4- piger, der tog på cykeltur i weekenden. Hvis vi var på længere ture, sov vi på vandrehjem. Vi besøgte bl.a. Rubjerg Knude, Vang Hovedgaard, Tingbæk Kalkminer, Hobro Fyrkat, Rebild, Lindholm Høje, Vestbjerg Bakke.

Ved besøget i Tingbæk var vi de eneste. Vi blev lukket ind i minen af en ældre sær mand. Æn blev ved cyklerne med oppakningen. Hun undrede sig, da den gamle mand kom ud fra minen alene. Da han var væk, gik hun hen til minen. Døren var lukket. Hun kunne høre os råbe og skribe i mørket. Han havde slukket for lyset og havde lukket døren og var gået. Vi kom hurtigt ud og cyklede til Hobro, hvor vi så begyndelsen til udgravningen af Fyrkat. Vi fik lov at sigte det udgravede jord og fik en god ferie. Trods alt. Jeg har altid ved senere besøg i minen haft en stavlygte med.

Jeg sang i en pigegruppe "The Teenagers". Vi var 4 piger og en ung mand. Vi sang 4-stemmigt og blev ledsaget af guitarmusik.

Vi øvede privat, mest i Øgadekvarteret, hvor de andre boede. Når vi øvede, tog jeg genne m Kilden ud til dem. Det var det letteste. Det var mørkt nogle gange, men jeg var ikke bange for mørket. En aften, da jeg gik på Luftbroen - broen over banen – kunne jeg høre skridt bag mig i samme tempo som jeg. Det samme i parken. Jeg blev angrebet bagfra og faldt om på græsset. Jeg var ikke bange, men det blev jeg, da buskene rundt om græsset blev levende. Det var hjemløse mænd, der ikke var nået / ikke havde penge til en seng på Herberget på Forchhammersvej.

Jeg blev hjulpet op og fulgt hjem. Ham, der overfaldt mig, fik tørre tæsk, hørte jeg. Min far kontaktede senere forstanderen på Herberget og gav en omgang kaffe med lagkage til alle den kommende søndag som tak for hjælpen. Vi tilbragte egentlig meget tid i buskadset trods aldersforskelle. Vi løb somme tider op til sygehusets køkkenudlevering, bankede på og tiggede om en mad. Så fik vi en rugbrødsskive med sukker på. Det smagte bare anderledes, når det var sygehusets køkken, der havde givet os det.

Bag køkkenet lå maskinhuset. Min onkel arbejdede der. Det var spændende at se de store maskiner, der holdt sygehuset kørende, og der var dejligt varmt derinde. Bagved lå vaskeriet. Det var spændende at se snavset tøj blive rent og pænt, - rullet og strøget helt glat. Økonomaen synes at se min fascination over processen, så jeg fik lov til at hjælpe til. Det er nok grunden til, at jeg elsker at stryge.

(Historien fortsættes på side 10)

Program for efteråret 2023

Skipperens Erindringsværksted starter medlemsmøderne
Fredag den 18/8-2023.

På aktivitetscentret kan der købes kaffe og the m.m.,
som indtages i kantinen fra kl. 9.30-10.00, hvorefter det
ordinære medlemsmøde afholdes i Altanstuen fra kl. 10-12.

***Ture "ud af huset" udgår altid fra Gundorfslund,
med mindre andet er aftalt. Og HUSK TILMELDING.***

- 18/08: Besøg på Hammerværket i Godthåb.
[Afg. Fra Gundorfslund kl. 9.45.](#)
- 01/09 : Alm. Medlemsmøde
- 15/09 : Foredrag v. Lynn Pedersen
(Mit liv i Indien og senere på Hobrovej i Aalborg)
- 29/09 : Besøg hos Modeljernbaneklubben.
[Vi mødes på Forchammersvej 7. kl. 10.00](#)
(Formiddagskaffe og fortælling om klubbens aktivitet)
- 13/10 : Alm. Medlemsmøde
- 27/10 : Besøg på Kartoffelmelsfabrikken,
Gravsholtvej 92, Vodskov.
[Afg. Fra Gundorfslund kl. 9.45.](#)
- 10/11 : Alm. medlemsmøde
- 24/11 : Alm. medlemsmøde.
- 08/12 : Juleafslutning med gløgg og æbleskiver.
Herefter holdes der ferie med [opstart igen d.19 /1-2024.](#)

**Har du lyst til at høre mere / være med, så mød op til vore
møder fredag i ulige uger.**

Årskontingent kr. 100,00 pr. kalenderår.

Betales i januar. konto: 9280 – 4561493508.

Set og Sket i 2022:

Den 18. nov. Besøgte vi Ansgars Kirken og deltog i en kort fredagsandagt v. Uffe Kronborg. Vi fik en rundvisning i det nye sognehus og deltog i fællessang.

Set og Sket i 2023:

Den 12. Maj 2023 Var vi en tur i Karolinelund.

En dejlig forårsdag hvor træer og blomster var ved at springe ud. Det bliver rigtig flot når det hele bliver færdigt

Bodils historie – fortsat fra side 6

Ved siden af vaskeriet ud mod Søndre Skovvej lå kapellet. Min mor skulle gøre rent der. Hun var bange for at være der alene, så jeg var med. Pludselig gik døren op, og 2 læger trådte ind, gik hurtigt gennem rummet og ind ad en dør længst væk. Jeg var nysgerrig og gik også derind. Der stod 4 læger forsamlet om noget på et bord. Der var en skammel, så jeg kunne se, hvad det var.

Overlæge Søgaard opdagede mig og ville smide mig ud. De var ved at obducere en person. Jeg var meget optaget af det, jeg så. Han har kunnet se, hvor stort et indtryk, det gjorde på mig at se, hvad de lavede. Bare det at tænke på det, mærker jeg nærmest ærefrygt – fascination – beundring for, hvor fint det passede sammen. Jeg følte tiden stod stille.

Det var mit første og sidste besøg i kapellet. Intet kunne måle sig med det.

Jeg har tænkt på, at jeg fik en meget lang snor i min opvækst. Jeg passede min bror - besøgte min farmor på sygeafdelingen - jeg sang til begravelse – jeg hjalp overlæge Påby i laboratoriet – jeg fik lov at færdes næsten uhindret på sygehuset. Jeg lærte at tage ansvar - at respektere andre mennesker – at der altid er en udvej, - noget, jeg stadig lever efter.

En gang skulle jeg passe Vagn alene om aftenen. Det ringede på døren, og jeg åbnede køkkenvinduet, som var lige over vores indgangsdør, og spurgte:

”Hvem er det ?” Der blev svaret: ”Det er politiet”. Jeg lukkede vinduet og gik ind i stuen. Lidt efter gentog det sig, men jeg havde fyldt en kande med vand. Den tømte jeg så.

Der blev råbt og skældt ud. Fru Nielsen hørte det og åbnede døren. Det var politiet, men jeg slap for ballade, fordi betjentene syntes, jeg havde passet godt på min bror.

De var gået forkert. Det var ikke mig / os, de skulle have fat i.

Når det ringede ind i skolen, stod man klassevis i række i skolegården. Den lærer, der havde vagten, viste hvilken klasse, der måtte gå ind. En dag stod inspektøren på altanen og fortalte, at én af vores skolekammerater var død. Det var Lene. Bent og Jørgen Holmquists lillesøster, som var død af leukæmi. Vi skulle gå til flagstangen, hvor flaget gik på halv, mens vi sang "altid frejdig". Bagefter havde vi fri.

Jeg var meget påvirket af det, da jeg kendte Lene. Hendes far var portør på Amtssygehuset, hvor min far også havde arbejdet. Jeg kunne ikke forstå, hvorfor hun skulle dø. Jeg troede jo kun, at det skete for ældre mennesker.

I fritiden gik jeg til sang i Aalborg Syngeskole. Det var i Ansgars Kirkens krypt med sanglærer S.A. Sørensen fra Danmarksgades Skole som leder. Jeg blev senere kirkesanger i Ansgars Kirken. Det var gerne til gudstjeneste ved pastor Lundberg, som senere konfirmerede mig.

I Mellemskolen gik jeg i Marthaskole – "Aalborg Husmoderforenings skole for unge piger". Vi lærte at lave mad, sy tøj, førstehjælp og at føre og holde et budget.

4 gange om ugen besøgte jeg min farmor på Annebergvejs Alderdomshjems sygeafdeling. Det var en 4-sengs stue med en lille kommode for enden af sengen, som det eneste personlige, hun havde. En af de andre på stuen fandt ud af, at jeg kunne en masse sange. Hun fik fat i "Lystige Viser" fra biblioteket, så næsten hver dag var der sang på stuen.

Ingelise, Lis og Brenda.

Mor og Vagn på vej til Zoo

VIN & VIN
Aalborg

Vestre Allé 2 - 9000 Aalborg
Tlf. 70 20 83 02

BØRSEN.
GAZELLE 2019

Skipper Samrådet –

Dit lokale talerør.

Skipper Samrådet, der repræsenterer et område med ca. 13.000 indbyggere, ser som sin vigtigste opgave at gøre kvarteret omkring Skipperen til et attraktivt bosætningsområde for både unge og ældre, ligesom det er samrådets ønske at samle hele områdets identitet omkring Skipperen.

Du kan læse mere om Skipper Samrådet på www.skippersamraadet.dk